

menes at kunne sikre en ret bethdelig Besparelse uden Risiko for, at Uddannelsen derved bliver utilstrækkelig.

En Forandring, som den foreslaaede, ser man sig ikke i Stand til at tiltræde, idet man af flere Grunde finder den uheldig. For det første vilde Forandringen virke lige mod de mange til Skolen søgende Mennekers Interesse, hvoraf Følgen sandsynligvis vilde blive, at Tilgangen vilde aftage i ganske bethdelig Grad. Man maatte jo nemlig, naar Skolen kun skulde være 4-aarig, sætte Grænserne for de Aldere, hvorimellem Antagelse skulde finde Sted, op fra 14—16 Aar til 16—18 Aar, naar man ikke vilde risikere at faa Underofficerer paa ca. 18 Aar, hvad der i flere Henseender næppe vilde være heldigt. Den Omstændighed, at den almindelige Værnepligt er gældende her i Landet, gør det dog særligt uheldigt, at Befalingsmændene ere nogenlunde modne Mænd. Naar imidlertid Antagelsesalderen maatte sættes op, vilde Følgen heraf formentlig blive, at Tilgangen til Skolen i høj Grad vilde formindskes, thi de Lag i Befolkningen, hvorfra Underofficersskolen faar sin Rekruttering, have i Reglen ikke Evne til at lade deres Børn vente med at komme i Vej længere end til det 14de à 15de Aar. Det spiller en meget stor Rolle, at Aspiranterne til Skolen kunne blive antagne saa snart som muligt efter Konfirmationen.

En anden Grund til at den foreslaaede Ændring maa betragtes som uheldig, er da den, at en Nedsættelse af Skoletiden med 2 Aar vilde gaa ud over den praktiske Del af Uddannelsen. Denne Omstændighed har vel næppe staaet klar for Udvalget, der jo i øvrigt i dets forskellige Henstillinger har lagt særlig Vægt paa den praktiske Uddannelse — Uddannelsen om Bord. At den foreslaaede Nedsættelse vil komme til at virke paa ovennævnte Maade er begrundet i, at den teoretiske Uddannelse, der jo alt i alt for Tiden kun varer 24 Maanedes, ikke godt kan nedsættes, medmindre man samtidigt stærker Fordringerne ved Afgangsprøven. Dette vil imidlertid ikke kunne gøres, uden at man derved udelukker alle de Børn, som komme fra Kommunestolerne, hvorfra Underofficersskolen nu faa godt som ubelukkende har sin Tilgang.

Naar Udvalget altjaa har ment, at Overgangen til en 4-aarig Plan for Skolen sikkert kunde medføre ret bethdelig Besparelse, uden Risiko for at Uddannelsen derved maatte blive utilstrækkelig, maa Marineministeriet, som ovenfor paavist, være af den Opfattelse, at der vil være stor Risiko forbundet med den paataente Ændring. Og Besparelserne

wilde blive ganske ubethdelige, idet Eleverne i de to sidste Aar, de henhøre under Skolen, det meste af Tiden træde i Stedet for det tilsvarende Antal Halvbefarne i de udrustede Skibe, for hvilke Halvbefarne Udgifterne til Lønning, Beskædning og Kost ere ganske de samme som for Eleverne af ældste Klasse. Man vilde kun opnaa at flytte nogle Udgifter fra Skolens Budget over til Udrustingskontoen. Og endelig skal man ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Eleverne af ældste Klasse have stor Betydning som Led af Besætningerne i de egentlige Krigsskibe, idet de have en langt grundigere Uddannelse i Skydning med Haandvaaben og Maskinstyrt, end de øvrige menige. De paaregnes derfor ogsaa som Skytter ved disse Vaaben, naar der mobiliseres.

Den næste Undervisningsanstalt, som Udvalget gør til Genstand for Omtale i Henstillingen, er Søofficersskolen. I Modsetning til, hvad det har anbefalet for Underofficersskolen, foreslaar Udvalget her at forlænge Skoletiden, saaledes at Uddannelsen bliver 5-aarig i Stedet for 4-aarig. Forslaget fremsættes med den Omstændighed for Øje, at Ministeriet paa Lovforlaget har foretaget en Ændring i den gældende Lovs Betingelser for at kunne indstille sig til Afgangsprøven ved Skolen, som gaar ud paa, at den af Aspiranterne fordrede Orlogsfart nedsættes fra 9 til 3 Maanedes.

Udvalget anfører endvidere til Støtte for Forslaget om Forlængelsen af Skoletiden følgende:

„At den nuværende Uddannelse ikke slaar til i forskellige Henseender synes alene motiveret derved, at Officererne lige fra deres Udnævnelse som Regel i en Række af Aar ideligt beordres at gennemgaa videre Uddannelseskoler eller Kursus i Land, men faa forholdsvis altfor ringe praktisk Uddannelse om Bord, fra 2 Orlogs især.“

I Anledning af det saaledes rejste Spørgsmaal skal Ministeriet udtale, at man herfra, som det vil fremgaa af Bemærkningerne til det i forrige Samling fremsatte Forslag til Lov om Søværnets Ordning, § 29, havde tænkt sig Forholdene ordnede paa en saadan Maade, at der som Kompensation for Nedsættelsen i den fordrede Søfart foretoges en Stærkelse af Afgangsprøven i enkelte Retninger, saaledes at der under de første Aars Undervisning paa Skolen kunde tages mindre Hensyn end for Tiden til egentlige Realfag. Man vilde herved indvinde Tid, saaledes at der paa Skolen kunde naas noget videre i de særlig militær-maritime Undervisningsretninger. Ved en saadan Ordning mener man ogsaa